

[Preben Lange]

vil jeg herfra udtrykke min skuffelse over, at visse medlemslande i EF stadig forsøger at presse Grønland til at betale udmeldelsen med fiskerirettigheder i vores farvande. Det kan vi fra siumuts side aldrig acceptere. Hvis Grønland ikke opnår en OLT-ordning med EF, må vi sige, så ofte som vi kan, at så må Grønland finde et arrangement, som allerede er anvendt af andre lande – uden at betale med fiskeriarrangementer. Hvis de fortsatte forhandlinger trækker længere og længere ud, må jeg på mit partis vegne udtrykke vort klare standpunkt: at gennemføre en ensidig udmeldelse af EF snarest muligt.

Jeg vil benytte lejligheden til at henlede folketingets opmærksomhed på det fortsatte, efter vor opfattelse ulovlige tyske torskefiskeri i vore farvande. Kommissionen har tilladt tysk-englisk fiskeri stik imod landsstyrets og landstingets ønsker. Dette rovfiskeri strider ikke alene imod dansk-grønlandske ønsker, men det er en direkte undergravning af Grønlands eneste mulighed for at overleve.

Jeg vil bede regeringen om at gøre sit til at stoppe den form for fiskeriarrangementer, som strider imod traditionelle dansk-grønlandske fiskeriholdninger i internationale aftaler. Fiskeribiologers vurderinger er blevet sat ud af spillet til fordel for den tyske højsøflådes egoistiske interesser. Danmark kan ikke se igennem fingre med, at Grønlands eksistens som fiskerination fortsat undergraves af tyske særinteresser. En fortsat provokation i form af sådant tyvfiskeri kan umuligt fremme forhandlingerne om en eventuel fiskeriaftale mellem Grønland og EF, en fiskeriaftale, som vi forstår at EF-landene, ikke mindst Vesttyskland, er stærkt interesserede i.

Johs. M. Olsen (V):

Her ved afslutningen af den igangværende folketingssamling og under debatten om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger vedrørende det område inden for rigsfællesskabet, som jeg repræsenterer, nemlig Færøerne.

Jeg repræsenterer som bekendt sambandspartiet, der sammen med to andre partier har den politiske ledelse på Færøerne. Sambandspartiet er det parti, som fremfor andre partier i sit principprogram fastholder rigs-

fællesskabet med de øvrige dele af riget, og på det punkt er sambandspartiet kompromisløst i modsætning til alle andre færøske partier.

Den kendsgerning, at vi på Færøerne kan påberåbe os rigsfællesskabet i dag, skyldes først og fremmest, at sambandspartiet gennem sin 70-årige historie har været kompromisløst i dette spørgsmål.

Når dette er sagt, vil jeg gerne for en ordens skyld tilføje, at sambandspartiets rigsfællesskabstanke hidtil har vundet gehør i den brede befolkning på Færøerne og dette langt ud over partiets egne grænser. Derfor er sambandspartiet på det punkt som på så mange andre en vigtig del af færøsk politik.

Nu drejer denne debat sig om den udenrigs- og indenrigspolitiske situation i Danmark. Denne situation berører i høj grad også den øvrige del af riget.

De vise mænd, som foruden at have forstand på de jordiske ting også kan berette om fænomener i det ydre verdensrum, forklarer os, at stjernerne kan dele sig, at et meteor kan løsne sig og begynde at kredse om en anden stjerne som en satellit. På baggrund af sådanne ændringer kommer det tidligere ligevægtssystem ud af balance. Hvorvidt man kan tale om disse stjerner og løse meteorer i den økonomiske verdenskrise, vi befinder os i, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men et og andet tyder på, at sammenligningen kan bruges i hvert fald på energikrisen, som i de sidste mange år har påvirket den vestlige verden såvel økonomisk som arbejdsmæssigt.

Da energikrisen satte ind i vor verdensdel, betød det ændringer på verdensplan såvel som i enkelte lande. Krisen ændrede det tidligere ligevægtssystem og balancen.

På Færøerne satsede vi under hjemmestyreordningen, som vi fik i 1948, op gennem 1950erne og 1960erne målbevidst på opbygning af et tidssvarende produktionsapparat inden for fiskerierhvervet. Vort fangstområde var hele Nordatlanten. Så kom først EF-spørgsmålet, som har ført den ene krisetilstand efter den anden med sig for det færøske samfund i fiskerispørgsmål, dernæst oliekrise og oven i alt dette en for vort samfund katastrofal afgrænsning i havenes frihed, nemlig 200 sømils grænsen. For Færøernes vedkommende er de 200 sømil yderligere begrænset til administrationslignende tilstande gennem bl.a. EF-direktiver og gennem